

Statens Interesse opfordre det ærede Folkesting til at slutte sig om det Endringsforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2det District. (Tscherning). Jeg kan nemlig ligesaa lidt som han indsee nogen Banffelighed eller Besværlighed eller Mislighed i det, som den ærede Cultusminister ikke troede ret vel kunde lade sig gjøre, det nemlig, ved Lov for det enkelte Embede at normere Lønningen. Skulde man imidlertid ikke gaae ind paa det af Rigsdagsmanden for Svinnige (Tscherning) stillede Endringsforslag, saa er det mig hjært, at jeg ikke ved den rouslerende Afslutning er bleven forhindret fra, i de allerbestemteste Ordslag at erklære, at jeg slutter mig til den af Rigsdagsmanden for Svinnige nedlagte Protest.

J. N. Hansen: Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Bemærkning i Anledning af hvad den høiarverdige Minister nylig ytrede, at, dersom det er Interesseløshed for Kirken, at man kun har Interesse for de nærværende kirkelige Embedsmænd og ikke udstrækker den til en kommende Tids geistlige Embedsmænd mere, end man udstrækker den til alle andre Embedsmænds Vilkaar i den kommende Tid, dersom det er Interesseløshed for Kirken, saa paastaer jeg, at den sande Interesse for Religionen maa føre til Interesseløshed for Kirken.

Tscherning: Endnu et Par Uttringer vil jeg tillade mig at fremsføre. Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Mouvier) har fundet mit Forslag meget betænkeligt, og af formelle Grunde syntes han, at man ikke kunde gaae ind paa det; men i saa Fald maatte man af formelle Grunde aldrig kunne tage imod to Lovforslag, forelagte af Regjeringsringen, hvor det ene saa at sige rider paa det andet. Derved maae de jo, i det Bæddeløb, de gjøre gjennem Thinget, komme til at ride det ene fra det andet, dersom man ikke kunde komme til at lempe dem efter hinanden. Dersom man vilde have undgaaet det, som nu passerer her idag, saa skulde man have holdt de 2 Lovforslag ud fra hinanden og ikke bestinget en Bestemmelse i det ene Lovforslag ved en Bestemmelse i det andet. Da det nu er ffeet fra Begyndelsen af, saa er det nødven-

digt, at vi følge det til Enden, og at vi saaledes, ifald vi nu antage dette her idag, opfordre det ærede Udvalg, som har med den endelige Afgjørelse af det andet Lovforslag at gjøre, til at foretage de fornødne Rettelser deri. Lader os engang forudsætte, at det Forslag, som jeg her har stillet, rammede en Lov, som var i fuld Virksomhed, saa vilde det ærede Medlem ikke kunne sige: ja, det kunne vi ikke antage, thi det rammer den og den Lov, som er i fuld Virksomhed, thi jeg vilde uden videre svare: ja, saa følger deraf, at saa hører den anden Artikel op at være i Virksomhed, og det Samme vil ogsaa være Tilfældet her, og saaledes vil det under lignende Forhold altid gaae, den Ene vil overmande den Anden, indtil en af dem tilsidst vinder Seier; der er virkelig intet Andet at gjøre. Jeg troer, jeg har i formel Henseende været fuldkommen i min Berettigelse, og i reel Henseende er jeg det, troer jeg, dobbelt, for det Første, fordi jeg troer, at det er en meget bedre Affattelse af Paragraphen, og for det Andet, fordi jeg troer, det er en vigtig Gjenstand, som man aldrig bør lade passere saaledes, som den sidst passerede herigjennem.

Cultusministeren: Jeg skal ikke forsøge at forlænge Debatten; jeg skal derfor heller ikke søge at udvilde Spørgsmaalet, om det er rigtigt at lade 2 Love, der have, som det hedder, gjort Bæddeløb igjennem Thinget, om det er rigtigt at lade dem sætte efter hinanden, saa at vi søge at lade det ene styrte over det andet, men jeg skal, med Hensyn til hvad der er blevet indvendt mod den Uttring af mig, at den Udvei, som var foreslaaet af Forslagsstilleren, til siden at regulere de enkelte Embedsmænds Indtægter, ikke var hensigtsmæssig, blot tillade mig en forklarende Bemærkning. Man behøver aldeles ikke at afgjøre Spørgsmaalet om Kirkens Eiendom eller Ikke Eiendom, man behøver slet ikke at have fastsat, om det Gods, som er henlagt til de geistlige Embeders Lønninger, er et Complex, der tilhører Kirken som Heelhed, eller ikke, for at indsee, at den foreslaaede Udvei ikke er praktisk og udsætter os for i en temmelig lang Tid at have endeel geistlige Embedsmænd, som faae ringere Indtægter end hidtil, hvilkens For-